

РЕШЕНИЕ

№ 27661

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7519** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от Е. Е. Г. чрез адв. Д., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1158-000207/31.05.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор към ОДМВР П., сектор "Пътна полиция", с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на т. а. Ф. Транспортер с рег. [рег.номер на МПС].
С жалбата се навеждат доводи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като не са посочени фактически и правни основания за издаването ѝ, не е посочено, че водачът се води на отчет към СДВР, а същевременно се твърди, че не е правоспособен водач. Отделно не става ясно поради какви съображения се твърди, че нарушението е повторно. Изтъква се нарушено право на защита. Претендира се присъждане на деловодни разноски.
В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.
Ответникът - в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки по същество на спора.
Административният съд С.-град, Трето отделение, 62 състав, като обсъди доказателствата по делото и доводите и възраженията на страните, и като извърши цялостна проверка на оспорената заповед във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 31.05.2024г. г., а жалбата против нея е подадена на 14.06.2021 г, поради което е подадена в срок, от надлежна страна-адресат на оспорената заповед, имаща право и интерес от оспорване, пред надлежния съд по постоянен адрес на жалбоподателя, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 31.05.2024. жалбоподателят Г. управлявал МПС – т. а. Ф. Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] , без да притежава свидетелство за управление на МПС-неправоспособен водач. Съставен е АУАН № 108554. за нарушение на чл. 150 от ЗДВП. Образувано е досъдебно производство.

Въз основа на АУАН е издадена и процесната заповед, с която за посоченото нарушение, на основание чл. 171 т.2а б. „а“ от ЗДВП е наложена принудителна административна мярка на собственика на т.а и правоспособен водач Г. – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от бм.

При проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт съгласно изискванията на чл. 146 от АПК, настоящият състав на административния съд намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно с изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДВП. Съгласно този текст, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Издателят на оспорената заповед е Ц. Б. на длъжност младши автоконтрольор при ОДМВР П., сектор ПП. Издателят на заповедта е оправомощен със Заповед № 313з-362/28.02.2022 г., издадена от директор на ОДМВР П.. Последната е приложена на л. 18 от делото , и с нея са възложени правомощия за издаване на заповеди за прилагане на ПАМ, в т.ч. по чл. 171, т. 2а от ЗДВП на полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР в отдел "Пътна полиция" при ОДМВР П..

При постановяването на заповедта са спазени изискванията за писмена форма и реквизити на административния акт. В заповедта констатираното нарушение е описано словесно подробно, ясно и изчерпателно по начин, небудещ съмнение относно нарушението, което е станало основание за прилагане на мярката. Фактичката обстановка е описана чрез възпроизвеждане на нарушените правила от акта за нарушение. Изложените мотиви в заповедта сочат на основание по чл. 171, т. 2А, б. "а " от ЗДВП, така, както е отразено в нея. Както заповедта, така и АУАН (на основание чл. 43, ал. 2 от ЗАНН) са надлежно връчени на жалбоподателя. Описаното в АУАН и в оспорената заповед деяние се явява съставомерно и е основание за прилагане на ПАМ във всички случаи на управление на МПС, без водачът да е правоспособен. За нарушителя не може да възникне каквото и да било съмнение относно тези обстоятелства, което да му попречи да се защити. Не се споделят доводите относно посочването на повторност на нарушението, доколкото в състава, който е послужил за налагането на ПАМ на лицето такава квалификация не е предвидена, а срокът на действие на ПАМ е в минимален размер. Следователно, въпреки посочването на повторност на извършеното нарушение, тази квалификация не се отнася до разпоредбата по която е наложена мярката, а отделно от това не се е отразила и при определяне на срока на нейното действие. Не се споделят и възраженията, че едновременно са посочени липсата на правоспособност да управлява ППС и факта, че се води на отчет със СУМПС №[ЕИК] в СДВР. Както е видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171 т.2а, б.„а“ от ЗДВП , то липсата на

правоспособност може да се дължи на множество обстоятелства, а не само на неприщежаване на свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство: след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. За тази цел е извършена справка в ОДМВР П., отразена в АУАН.

Процесната заповед е издадена в съответствие с материално правните разпоредби на закона. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. В хипотезата на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП може да се приложи принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен, за срок от 6 месеца до една година. Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава по реда на Глава пета, Раздел втори от АПК. Фактическото основание за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП.

Следва да се посочи, че конкретните факти, изпълващи тази хипотеза за прилагане на ПАМ, са установени с Акт за административно нарушение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП АУАН се ползва с доказателствена сила до доказване на противното. АУАН представлява и официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и има обвързваща доказателствена сила за извършените изявления и действия, поради което на основание 193, ал. 1, изречение първо във вр. с чл. 154, ал. 1 от ГПК, доказателствената тежест за установяване на фактическа обстановка, различна от тази по АУАН, лежи върху жалбоподателя. АУАН съставлява част от административната преписка. Събраните доказателства по административната преписка, съгласно чл. 171, ал. 1, изр. 1 АПК, имат доказателствена сила в настоящия процес. Доказателствата по административната преписка съдът цени, защото са безспорни и следващите от тях фактически установявания са конкретни, логични, съответстват си и не са опровергани. Описаните в акта за установяване на административното нарушение фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП, съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на оспорената заповед.

Мярката по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата е принудителна административна мярка, която няма санкционен характер. Тя се прилага без оглед на вината; чрез нея се реализира диспозицията на правната норма. ПАМ по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден специален процесуален ред. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на деца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание (арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН).

Настоящият състав на съда намира, че е спазена и процедурата във връзка с издаване на оспорената заповед. Съдът не констатира да са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да са повлияли или биха могли да

повлияят върху крайния извод на административния орган, съответно на съда. В случая безспорно е установено нарушението на специалния закон, фактическите констатации на органа не са оборени по надлежния ред от жалбоподателя, последният е реализирал правото си на защита срещу приложената му ПАМ, поради което атакуваният индивидуален административен акт се явява законосъобразен и правилен. Оспореният административен акт съответства и на целта на закона- осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения по този закон, която се постига чрез реализиране целта на конкретно приложената мярка - осуетяване възможността на дееца да извърши други противоправни деяния. Мярката е приложена за минимално предвидения от закона срок - шест месеца, поради което неизлагането на мотиви във връзка с продължителността на срока на мярката не съставлява нарушение. Т. би имало, ако мярката е приложена за по-дълъг от минимално предвидения срок и органът не е обосновал тази продължителност чрез излагането на мотиви и приобщаване на съответни доказателства.

Ето защо жалбата срещу оспорената заповед следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от изложените мотиви и на основание чл. 172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Е. Г. чрез адв. Д., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1158-000207/31.05.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор към ОДМВР П., сектор "Пътна полиция", с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от шест месеца на т. а. Ф. Транспортер с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Съдия: